

לכל החברים והחברות שלום,

הקיץ החם כבר הגיע למחוזותינו ואיתו החופש הגדול. נכדים רבים מגיעים לביקור, הבריכה הופכת למקום מפגש משמעותי ולילדי היישוב מערכת החינוך נותנת מענה למרבית ימות החופש.

בתקופה זו מתחילות להתממש החלטות שונות אשר דוברו והוחלטו במהלך השנה האחרונה. כל חבר קיבל דף הסבר ובו המיסים שישולמו על ידו בשנה זו וכך גם הבנים. במידה ומשהו לא מובן, נראה לכם לא נכון, אתם מוזמנים לצלם את הדף שקבלתם ולכתוב מה הטעות לדעתכם ולהעביר ליעד. כמו כן אם מישהו רוצה הסבר בנוגע לדף שקיבל הוא מוזמן לפנות לחמוטל.

תהליך נוסף שמגיע לידי מימוש הוא השכרת הדירות ע"י היורשים. מרבית היורשים ומרבית החברים חתמו על חוזה שיוך הדירות. דירות היורשים הושכרו עד סוף חודש יולי ע"י הקיבוץ ומתחילת אוגוסט יושכרו על ידי המשפחות עצמן. כל משפחה אשר ירשה דירה קבלה דף הסבר על התשלומים השונים בקיבוץ וביישוב. מהלך זה בו שוכרי הדירות אינם שוכרים את הדירות מהקיבוץ מצריך שינויים במערכת הקיבוצית הנוגעים לקבלת ואישור השוכרים. המזכירות דנה בנושא ועדות הקבלה והחליטה כי יש להבחין בין ועדת קבלה שתקום בהקדם ותעסוק בקבלת חברי קיבוץ לבין צוות קבלה שיעסוק בהכרות עם שוכרי הדירות החדשים, אשר ישכרו את דירותיהם ממשפחות היורשים, ואישורם ע"י הקיבוץ. מהלך זה נועד להבטיח ככל האפשר כי בחצר הקיבוצית יחיו אנשים אשר מבינים את אורח החיים בקהילה קטנה ומקבלים זאת על עצמם. בשלב זה כל יורש אשר מעוניין להשכיר את דירתו יפנה את השוכרים החדשים לסיגל לתיאום פגישת הכרות עם נציגי הקיבוץ. כמו כן אנו עומדים בפני הפצה של חוזה שכירות סטנדרטי להשכרת דירות בקיבוץ שמגדיר את היחסים של השוכר לא רק מול בעל הבית אלא גם מול הקיבוץ. אנו יודעים כי כבר עברנו את הדקה ה-90 ועושים מאמצים רבים כדי לסיים את הכנת החוזה ולהפיצו לחברים. בשלב זה אנו ממליצים כי מי שמשכיר את דירתו כהמשך לשכירות קודמת יחתום על זיכרון דברים עד חתימת חוזה מלא.

פעמים רבות כאשר אנו מתארים את השינויים והחדשות הקיבוציות נדמה כי הכל נע סביב תשלומים שונים. יחד עם זאת, כדאי לזכור כי שינויי התשלומים משקפים את ההתפתחות במהלכים השונים היוצאים אל הפועל וזה הביטוי המעשי שלהם.

כחלק מתקציב 2010 הוחלט על קיום תהליך דיון ערכי העוסק במערכת החיים הקיבוצית ולאחר ההחלטה שהתקבלה בקלפי על פתיחת דיון מחודש המזכירות החלה בבניית התהליך. הגדרת התהליך והנושאים יובאו לאישור שיחת הקיבוץ במקביל להקמת צוות היגוי שיעסוק בבניית התהליך והובלתו. חברים שמעוניינים לקחת חלק בצוות ההיגוי מוזמנים לפנות לחמוטל וליידע אותה בכך. חשוב לנו לציין כי יחד עם השינויים שהתקבלו ומיושמים יש ניסיון לשמר חלק מהתפקידים של השירותים שהיו קיימים ולהתאימם למציאות העכשווית. לדוגמא- שימור מפגש הבוקר שהתקיים בחדר האוכל והעברתו למועדון עם כוס קפה משותפת, האפשרות להסתייע בקשר כביש בצורה שמחד תתן מענה למי שצריך ומאידך לא יבוצעו עשרות נסיעות ריקות מדי שבוע כפי שקרה בתקופה האחרונה לפני השינוי.

צוות ריקי שינה את שמו וכעת הוא צוות אוכמה. בצוות חברים עתה אוכמה, איריס ושמעון ועתיד להצטרף אליהם חבר נוסף מהמזכירות. הצוות ימשיך את עבודתו בבחינת משרות הניהול מול המבנה הארגוני שהתקבל בקיבוץ לפני שנתיים תוך בחינת שינויים נדרשים התאמות ועוד. הצוות עובד במרץ וייעזר ביועץ חיצוני.

קצת מענייני היישוב, כידוע, ועד היישוב החליט על סיום מוקדם של תפקידו. במקביל להחלטה זו החלו מחשבות על הדרך הנכונה בה יהיה בנוי הוועד הבא- האם יש מקום לבחור ועד כדוגמת הוועד הנוכחי- כולם בוחרים את כולם, האם נכון לבנות ועד המורכב באופן סקטוריאלי כזה המגדיר ונותן ביטוי לשתי קבוצות האוכלוסייה המרכיבות את הקהילה המשותפת תושבי ההרחבה וחברי הקיבוץ וכן על אופן ההצבעה. האם נכון שגם במידה והוועד יהיה מחולק על פי קבוצות האוכלוסייה נכון יהיה שחברי הקיבוץ יצביעו גם על נציגי ההרחבה ולהיפך או שכל קבוצה תצביע רק על הנציגים שלה. החלטה זו משמעותית לדרך בה כפר מנחם תופס את עצמו- האם רוצה להיות יישוב וקהילה משותפת ומה הדרך המתאימה להגיע לכך?

הקליטה הגדולה שחוה כפר מנחם ועיצוב הזהות החדשה מקיבוץ ליישוב הינה מורכבת ומדובר בתהליך ארוך ורווי קשיים אתגרים התמודדות וגם הצלחות. הגיעה לכפר מנחם אוכלוסייה גדולה, טובה ואיכותית של אנשים בעלי עמדות ודעות שונות לגביי שאלות כמו מהי קהילה? מה רמת השירותים המשותפים שתהיה בה וכיצד יש לבנות אותה.

חשוב מאוד שחברי הקיבוץ, כאנשים בעלי ניסיון של חיים בקהילה משותפת, ייקחו חלק בדיונים ובקבלת ההחלטות שיהיו משמעותיות לאופן בו ייבנה היישוב. אנו יודעים כי לעיתים קשה לשמוע ולקרוא את הדברים המועלים במייל ובאסיפות אך יש לראות זאת כחלק אינטגרלי מהקמת שותפות משמעותית וכי התגובות באות מתוך מקום של אכפתיות ורצון להשפיע.

הבנו כי חברים שקראו את העלון היישובי הבינו ממנו כי חמוטל מסיימת את תפקידה בקיבוץ וביישוב וחשוב לנו להבהיר כי חלה טעות. עד כה חמוטל עובדת גם כמנהלת הקהילה בקיבוץ וגם כמזכירת היישוב. לאחר תקופה בניית התפקיד באגודה ומתוך הבנה כי בעת הזו נכון יותר להפריד בין ניהול האגודה הקהילתית לניהול האגודה החקלאית שיתופית חמוטל תסיים את תפקידה בניהול האגודה הקהילתית ותמשיך כמנהלת קהילה בקיבוץ. שינוי נוסף, שכבר פורסם, הוא סיום עבודתו של זיו.

לאור שינוי זה, המזכירות החליטה על תוספת יום לחמוטל כאשר זיו מסיים כך שתעבוד שלושה ימים כמנהלת קהילה בקיבוץ במקום יומיים. כמו כן, שינוי נוסף עליו החליטה המזכירות עקב יציאתו של זיו היא הוספת חבר מזכירות נוסף כדי להגדיל ולעבות את המזכירות. מכרז לחבר מזכירות נוסף תלוי על לוח המודעות והמעוניינים להציע את עצמם או להציע חבר אחר בהסכמתו מוזמנים לעשות זאת.

קיץ נעים,
זיו וחמוטל

משולחנו של מרכז המשק

ב-30.6 התקיימה ישיבת הנהלה משקית, הדיון המרכזי היה בנושא המשך הפעלת לול רביה בגת. בדיון הועלו הקשיים הנובעים מהפעלת 2 לולים באתרים שונים (כ.מ.מול גת). הקשיים באים לידי ביטוי בעיקר בתפעול האתרים שאינם מודרניים וצורכים הרבה כח אדם. הועלתה האפשרות לרכז מאמץ בלול כ.מ. ולוותר על לול גת. לאחרונה אנו עדים לכך שהזן שאיתו אנו עובדים ("רוס") רגיש מאוד ויש לו תופעת ניקור שגורמת לפחיתה בהטלה. נדרשת השקעה במבנים ב-2 האתרים בכדי לשדרג ולתת לעוף תנאים יותר אופטימאליים להטלה. מומלץ יותר להשקיע במבנים שלנו בכ.מ. סוכם שנמשיך לגדל בגת שנה נוספת. במשך השנה יבדקו, עלויות ההשקעה הנדרשות, מול ההוצאות של שכר עבודה ושכר דירה ולאור התוצאות שיתקבלו תתקבל החלטה על המשך הדרך.

ב-18.7 התקיים דיון משותף למזכירות ולהנהלה משקית על "שיקום תשתיות מחנה ישן" שבמסגרתו ניתן הסבר מטעם נציגי צוות ההיגוי (איצלה ואביטל) לגבי ההתקדמות בתכנון. אנו נמצאים לקראת סוף התכנון. התשתיות העיקריות שידרשו טיפול הם: הביוב, המים (חמים וקרים), חשמל, תקשורת. אנו נדרשים היום לקבל החלטה לגבי תשתיות החשמל לאור הדרישות של רשות החשמל. חלופה אחת: להצטרף לחברת החשמל לישראל. חלופה שניה: הקיבוץ ישמש כחברה פרטית וינהל את נושא החשמל בכוחות עצמו. חלופה שלישית: הקיבוץ יתקשר עם חברה פרטית העוסקת בתחום החשמל. הוחלט לבחור את החלופה של חברה פרטית מכיוון שיש בה את יתרון הגמישות, חברת חשמל קשוחים ועובדים לפי תקנים שבעתיד נצטרך להתחשב בהם. בימים אלה ניפגש עם "משקי הדרום" שמטפלים בנושא באופן מעמיק, יש לציין שהחלטה מסוג זה עומדת לפתחם של קיבוצים רבים. יש לציין שלצוות ההיגוי שהמליץ על חלופת "חברה פרטית" וגם בדיון בהנהלה היה קשה לקבל החלטה, מכיוון שבטבלת ההשוואה שהוצגה היה קשה לראות יתרון מובהק להצעה מסוימת. הגורמים שהכריעו לכיוון "חברה פרטית" היו גמישות בהקמת הפרויקט והאפשרות שבעתיד מחיר החשמל באופציה הזו יהיה נמוך יותר.

רשם: אבי בן צבי

מפעל מתכת – סיכום חצי שנתי

בסיכום חצי שנתי ניתן לומר שמצב המפעל בחצי שנה הראשונה של 2010 הוא מצב טוב. למפעל צבר הזמנות גדול יחסית ואם לא תהיינה הפתעות נראה ששנת 2010 כולה עשויה להיות שנה טובה למפעל.

חברת החשמל הכפילה את רכישותיה בהשוואה לשנת 2009!

בתחום היצוא מצב ההזמנות הוא טוב אבל אנחנו סובלים מירידת ערך מטבע היורו. אם בשנת 2009 שיווקנו סחורה בשער יורו ממוצע של 5.6 ₪ ליורו, הרי שעכשיו אנחנו סביב 4.85 ₪

ליורו. דבר זה מעמיד את רווחיות היצוא באופן גבולי. ביצוא הדולרי שלנו (לאוסטרליה) המצב טוב יותר.

בשוק הישראלי הפרטי מצב המכירות טוב. במסגרת המכירות שלנו לשוק החשמל התחלנו גם לייבא ולמכור עמודי עץ לרשת חשמל והמכירות מעודדות.

בפלסטיק ("מגלן") ההזמנות גבוהות הרבה מהשנה הקודמת ונכון לחודשים אלו ולחודשים הבאים אנחנו עובדים שם סביב השעון, בעיקר לשוק קבלנות המשנה. באגף הפלסטיק אנחנו במו"מ ובפיתוח משותף עם גורם נוסף של מוצר שאינו לשוק החשמל. למוצר יש פוטנציאל גבוה מאד וסיכויי להימכר בכמויות גדולות טובים ביותר. טרם הגיע הזמן לפרסם על טיבו של המוצר. כאשר נוכל כמובן שנפרסם. במוצר זה יש לנו יזם/שותף ב- 50%. בתחום ההשקעות התרכזנו השנה בשתיים עיקריות:

1. סיימנו סגירת מחלקות היצור ומיזוג כל אולם היצור (למעט מחלקת הכבישה).
2. רכישת מכונת C.N.C יפנית חדשה. מכונה זו תגיע בעוד כ- 3 חודשים ותאפשר לנו ייצור פריטים, שעד עתה לא יכולנו לייצר. המכונה תאפשר לנו גם ליעל ייצור מוצרים קיימים על ידי קיצור שרשרת הייצור. (נוכל לייצר בתהליך אחד את המוצרים במקום לאחוז ביד את המוצר פעמים ושלוש בתהליך היצור).

לסיכום: אני מעריך את 2010, למרות הקשיים בשערי המטבע, כשנה טובה, אולי גם יותר מזה.

יחיעם

טוב לי בעבודה במרפאה – ראיון עם נטע קריספין

נטע קריספין מסיימת 13 שנות שרות במרפאה (5 כתלמידת סיעוד ו- 8 שנים כאחות מוסמכת). נפגשתי אתה לשיחה על השקפותיה על העבודה והמערכת ואיך היא רואה את צריכת שרותי הבריאות במהלך השנויים בקבוץ.

אני מביאה את דבריה:

האני מאמין שלי כאחות:

יש לנו כללים מקצועיים ואתיים, שכאחות אני מאוד מחויבת לעמוד בהם יחד עם הכבוד לאנשים. אני מחויבת לתת שרות מקצועי לאנשים, אבל מעבר לזה חשוב לי **היחס לאנשים**. מי שנכנס למרפאה, או פונה אלינו מעוניין לדווח על משהו לא תקין, רגיש, ויתכן שהוא במצוקה. אני צריכה לקחת בחשבון, שסוגיות בריאותיות הן רגישות ואינטימיות ולכן חשוב לי לכבד כל פונה.

העבודה בקבוץ היא ייחודית. יש לנו הכרות מאוד קרובה ומקיפה עם האנשים. נוסף לכך אנחנו פה רוב הזמן לבד וצריכות לתת מענה סעודי, סוציאלי ורפואי (כי נוכחות הרופא מוגבלת בזמן). עם צוות מוגבל אנחנו עושות עבודה הוליסטית. בעיני זה יפה, כי זה מאפשר מגע עם כל הצדדים של האדם – המחלה, התרופה שלו וגם הבטים טיפוליים שהוא צריך כאדם. בעיני זה יתרון, שאני יכולה להתייחס לאדם השלם.

אני מאמינה במערכת הבריאות כפי שהיא (עם שרותי אחיות במרפאה ובכוננות ועם רופא זמין תושב). בדיונים בהם נשקל שנוי, תמכתי בהשארת המערכת במתכונת הנוכחית.

כפר מנחם בחר לתת טפול רפואי מעבר למה שקופת חולים מחיבת – זה לא חסכוני ולעתים גם לא יעיל, אבל תמיד זה נעשה לטובת הטפול בחברים.
הטיפול המקיף מטיל עלינו עומס, אבל כוח האדם תוגבר באחיות ובזמינות רופא וזה מפצה על העומס.

צריכת שרותי בריאות בתנאי השנוי: במעבר מהכל חינם, לחלק עולה כסף, יש חברים, שמנסים לחסוך ועוקבים אחרי קבלות.
כמעט לא ראיתי ותור על טפול בגלל עלות, אבל יש ותור על מוצרים ושירותים, שהם מעבר לבסיס. יש חברים, שויתרו על חלופות יקרות לטובת זולות.
יש קבוצה של חברים, שעדין מצפים להוציא מהקבוץ כמה שיותר כסף והם שוכחים, שבסופו של דבר הכל יוצא מאותו כיס – בפועל החבר משלם הכל חלק ישירות וחלק דרך המס.
אני חושבת, שהשנוי שיעצנו לוועדת בריאות ללכת עליו הוא מינורי מבחינת הנטל שהוא מטיל על החבר והוא מאפשר חסכון בהוצאות הבריאות.

לסכום – מבחינה מקצועית טוב לי ונעים לי בעבודה ולכן האנרגיות שלי חיוביות. הבית נותן לי כח. השקט והאהבה בגזרה הביתית מקרינים על העבודה.
בשנות עבודתי למדתי המון. נחשפתי למגוון אדיר של בעיות וצרכים של אנשים וגיבשתי (יחד עם הצוות) דרכי התמודדות עמם.
למרות, שהאוכלוסייה קבועה, בגלל משך הזמן הארוך ואוכלוסיית הקשישים, נחשפתי לתוכן מקצועי רחב. העבודה מאוד כוללנית ומרבית הזמן אני מסכימה עם הדרך בה הדברים נעשו. אני מסכמת את התקופה מאוד בחיוב – אני מאמינה בדרך, ושותפה לה. זו חוויה חיובית. אני חושבת, שזה לא יחזור על עצמו.

תודה לנטע ואיחולי הצלחה לה ולמשפחת קריספין כולה ולהתראות
שוחחה והביאה לדפוס: יהודית אפרתי

לנטע

אין צורך להוסיף קבלות, הסל שלך מלא....
יש צורך להודות על הבונוס...
על היכולת להבין את דור הסבים שלך
לשמור על הכבוד שלהם,
למרות פער הדורות
על האמפטיה והחמלה
ועל החינוך!!!
קבלי את ברכת הדרך!!!

אסתר מנדל

השמעתם איזה קטע : הקיבוץ נותר בלי נטע !

קיבוץ גדול כפר מנחם,
יש בו "אנחנו" ויש "הם"
והמספר הכי מדגים
הוא 35 הילדים,
שנולדו לנו - מספר שיא
שהוא גדול הכי הכי,
שמעולם לא ידענו עדיין -
כולם ילידי שנת תו-שין-עין.

ובכולם מטפלת בעין טובה
במסירות וסבלנות שאין דוגמתה
יחד עם כל אנשי הצוות
(בהרמוניה מיושבת) -
אחותנו הטובה, והיא כמובן :
נטע קריספין-סגלמן.
שקטה ושלווה, אך מקצועית לעילא
להרבות בריאות תמיד הגדילה:
לזקנים כמונו, להורים, לתינוקות,
לרפא הפצעים והמחלות.

תמיד זריזה, תמיד עניינית,
תמיד מתעניינת בכך אישית,
ולא פעם באה לי החלמה
מעצם כניסתי למרפאה.

ועכשיו היא אורזת את בעלה
ואת שני ילדיה בתוך מזוודה
ומפליגה למרחקים
מעבר לכל האוקיאנוסים.
ואנחנו נפרדים ממנה באהבה,
בגעגועים וברוב תודה
על שירותה לכולנו כל השנים
תמיד בשקט ובמאור פנים
ושולחים ברכה מכל הלב
שייטיבו שם להשתלב
לעשות חיים ואולי גם קריירה
ולחזור אלינו הביתה – במהרה !

כתב באהבה רבה – יואל דרום

לחברים שלום !

לאחרונה נתקלתי במספר מקרים בהם חברים הופתעו או התלוננו לפני על כך שאני גובה דמי יעוץ לאדריכלות עבור שירות שהם מקבלים ממני.
חשבתי לנכון לפרסם בעלון, לכל החברים מספר מילים בנידון-
ראשית במשך שנים אני זה ששומר על חומר ארכיוני של שרטוטים ותכניות שנוצרו עבור מבנים בכפר-מנחם. מרבית החומר שייך לתקופה שלפני עידן המחשבים ולכן הרבה שרטוטים הם במקור - ידניים .
בנוסף על כך במשך קרוב ל 15 שנה אני מכין ומוסיף כל פעם שרטוטים לארכיון הממוחשב, אם על ידי שרטוטים שאני מכין במחשב ואם על ידי קליטת שרטוטים ממוחשבים מגורמים שונים שמעבירים לנו חומר הנוגע לכפר-מנחם.
מאחר ורק אני מטפל בנושא זה בקיבוץ ורק אצלי מצוי החומר ההיסטורי, טבעי שחברים יפנו אלי אם וכאשר בכוונתם לבנות/לשפץ לביתם.
אני מבקש להבין שזמן והאמצעים המוקדשים לכל הנושא עולים כסף וצריך להימצא מקור כדי שניתן יהיה להמשיך ולקיים את הארכיון והידע בכל הקשור לבניה ביישוב. לאור כל זאת כאשר חבר פונה אלי בבקשה לתת לו תכניות או חומר ארכיוני לגבי דירתו, אין אפשרות שהדברים יתחוללו ללא עלות כלשהי...
ועל החבר לצפות כי לאחר קבלת הייעוץ והשרות יהיה גם חיוב בתקציבו.
אני יכול גם להבין את עגמת הנפש עם קבלת החיוב, מאחר ובקיבוץ השיתופי ההתנהלות היתה שונה. אבל ברוח הזמן ומתוך כוונה לתת שירות לכל המבקש נא להפנים שאלה פני הדברים כיום. אגב אני ממוקם בסילו וחברים מוזמנים להיכנס ולשאול או לקבל הסברים בכל תחום הבניה ותכניות הפיתוח שנקמות לתשתיות החדשות.

ארנון לפידות

"חברים אתם החלטתם"

זה פזמון חוזר. כל פעם, שחבר מרים ראש ומתנגד.
פעמיים ניסו למוטט את "חומות" ארוחת הבוקר ולא הצליחו. הפעם, בדרך טרויאנית, "השתילו" את נושא ארוחת הבוקר בתקציב 2010 וזה סוף סוף הצליח.
בחוקת הקבוץ כתוב: "אפשר להביא ערעור נוסף אחרי שנה (אם יהיו נימוקים חדשים) בשני הערעורים לא היו נימוקים חדשים. אותו הפזמון – אין כסף, חברים לא באים לאכול, בשביל 30 חברים לא משתלם, הארוחה עולה 70.000 ₪ בשנה, הגרעון של המטבח גדול.
לא מקובל עלי, שנושא רב סעיפים כמו תקציב 2010, יכלול בתוכו נושא חשוב כמו ביטול ארוחת הבוקר. לדעתי, צריך להיות על כך דיון נפרד ולא מוכנס כאחד הסעיפים, כשהצבעה היא על כלל סעיפי התקציב ביחד.
כדי להרגיע את המתנגדים, אמרו, שיהיה דיון מיוחד על חדר האוכל. זה יהיה מאוחר מדי! כמו לעשות מסיבת חתונה אחרי הגט! אני לא נביא זעם, אבל תסתכלו מסביב: רבדים, נגבה, נחשון, בית ניר – חדר אוכל נסגר ויש עוד רבים! אצל כולם התהליך דומה, גסיסה איטית בשלבים.

אני לא בטוח שלילד הזה פיללנו. בימים אלו צריך את הכח הנפשי, החברתי וגם הכלכלי – שהוא סמוי – להסתכל בלי חשש על עצמנו. קל מאוד לבטל שירותים חיוניים, צריך ואפשר לבנות דרך חדשה. נגמרו 70 שנה של הביצה הקשה! בואו ונתחיל שנה חדשה עם ביצת הזהב. זה לא חרוז, אבל זהו כורח המציאות, אם אנחנו באמת רוצים להיות קבוץ עם איכות חיים ואמונה בצדקת

הדרך – אין מנוס צריך את האומץ לבקר את עצמנו ולשנות ולתקן את הדורש תיקון. בסופו של דבר נחייה ברווח חברתי וגם כלכלי. מותר אחרי יותר מארבע שנים של שנויים לבדוק את האמירה: "אתם החלטתם!" לראות איפה טעינו ובמה הצלחנו. זה לא רק חדר האוכל – צריך לבדוק מחדש את המשכורות של החברים, לבדוק איפה להעלות ואיפה להוריד.

פנסיה: החלטנו על יציאה לפנסיה בגיל 65, עם אפשרות של עבודה נוספת של 4 שעות עם משכורת קבועה מראש. האם כולם עובדים 4 שעות, או שיש כאלה הממשיכים לעבוד 8 שעות ומקבלים משכורת בהתאם? **מי מחליט?** בדמוקרטיה, אין קיצורי דרך. כולנו רוצים להיות שותפים בהחלטות, זו זכותנו וזאת חובתנו.

ההחלטה להסיר את הסודיות מגובה המשכורות של בעלי התפקידים המנהליים תבורך! חבל שזה לא חל על כולנו. שקיפות זאת חשובה בהגיינה החברתית. בסופו של דבר אנחנו משלמים אחד לשני.

מנהל תקין: שיחת קבוץ: יש החלטה שכל ההצבעות נערכות בקלפי, להוציא הצבעה שמודיעים עליה מראש. לאחרונה, השתרש מנהג חדש על פיו מצביעים בשיחה ולא בקלפי הדבר גוזל מחבר שלא יכול להשתתף בשיחה את הזכות הבסיסית להשפיע. דמוקרטיה היא לפעמים מסורבלת בקבלת החלטות, אבל אין קיצורי דרך!

כל האווירה שתיארתי מזכירה לי את נאום הלווייתנים של חיים רמון: הלווייתנים שוחים אל החוף, הם יודעים ששם ימותו, חלקם מת בדרך, אך הם ממשיכים ונשמתם דועכת אט אט ונפסקת לעד! אני מקווה, שלנו זה לא יקרה! קשה להודות בטעויות, בואו נעצור לרגע, נסתכל אחורה ונבין מאיפה באנו ונסתכל שוב קדימה ונבין לאן אנו הולכים.

אסיים בנימה אישית, אני פנסיונר, יצאתי ממעגל העשייה, החלטתי לזוז הצידה ולפנות את הדרך לצעירים ממני, להתמודד עם הקבוץ החדש. קרו דברים שגזלו את מנוחתי, כמו חלום רע. זה התחיל עם תקציב 2010 וה"גזרות" החדשות, ביטול קשר כביש, סגירת חדר האוכל, העלאת המחיר לק"מ ועוד.

מצד שני, נוצר פער גדול בשטחים רבים והחשוב מכל – המשכורות של בעלי התפקידים המרכזיים בקבוץ. בתחילת ההפרטה הפרש בין המשכורת הגבוהה ביותר, לנמוכה ביותר היה 2000 ₪ היום הפער הוא פי 4, או 5 ונוספות לזה גם הטבות! מצב זה הוא בלתי הגיוני! אל תתפלאו שתקציב 2010 לא עבר בפעם הראשונה! בסופו של דבר אנחנו לא טיפשים, כולנו רואים את הדברים וזה לא מאוחר מדי.

זה הרגע הנכון לעשות ביחד, למען עתיד טוב יותר.

אריק הראל

קשר כביש כמשל

התקציב עבר אבל נשארתי עם הרהורים על מה שקרה.

האם בעקבות התהליכים שעברנו במיוחד "שיוך הדירות" לא נפרמו קצת החוטים החברתיים, שאנו חברי כפר-מנחם ידענו תמיד לשמור עליהם, למרות תהליכי ההפרטה. שתי שיחות נערכו לפני הצבעת התקציב הראשונה.

העליתי לדיון את נושא "קשר הכביש" לכאורה, נושא שולי בסל הוצאות, אך בעל משמעות חברתית, מדובר על עזרה לחברים ותיקים שלא נוהגים. הנושא עלה בשתי השיחות, אך התגובה לצערי הייתה "השיירה עוברת והכלבים נובחים" רק לאחר שהתקציב לא עבר ושתי חברות העלו שוב את העניין, הנושא קיבל פתרון בנוסח נהג כונן. מדוע לא קודם?

כואב לי במיוחד נושא העלאת מחיר הק"מ מ-1.18 ש"ח לק"מ ל-1.38 ש"ח לק"מ. צי הרכב בכפר-מנחם הוא גדול זמין ומטופל היטב. אני מקווה מאד שהוא לא יקטן עקב העלאת מחיר הק"מ (מה שקרה בקיבוצים שכנים עקב קניית רכבים פרטים ע"י חברים בגלל העלאת מחיר הק"מ). בנגבה יש שלושה רכבים לרשות החברים, וברבדים משהו דומה. נושא הרכב הוא נושא רגיש לא אדון פה בהשלכות החברתיות. אציין רק שני נושאים: את התוספת לתקציב (והיא לא קטנה), בגין העלאת מחיר הק"מ, משלמים **רק חלק** מהחברים (אלה שאין להם רכבים).

בצוות (שהוקם אחרי שהתקציב לא עבר) שדן בעניין העלאת מחיר הק"מ רק חבר אחד מתוכם משלם על שימוש ברכבי הקיבוץ ויש לכך לדעתי טעם לפגם.

ואי אפשר בלי **ארוחת הבוקר** שמחודש יולי לא מתקיימת יותר. וזה אולי השינוי המשמעותי שעברנו, פרט קטן, אבל איך אומרים הדברים הקטנים הם לפעמים המשמעותיים ביותר. ראשית כל ברכות **לצוות החדש** שעושה כל דבר על מנת לשפר את הארוחות וההרגשה בחדר-האוכל כה לחי!

חיסול ארוחת הבוקר סגר לי ולעוד כ-35 אנשים ועוד נספחי רק "ספל קפה" עוד חדר תפילה ב"בית הכנסת" שלנו. בחדר התפילה הזה נאספו אנשים מענפים שונים, מעין פרלמנט קטן שלדעתי ימצא מקום אחר ברבות הימים. האם יש צמצום במצבת כוח האדם? כתוצאה מחיסול ארוחת הבוקר.

ולסיום אנקדוטה קטנה - חבר יקר שלצערי כבר איננו איתנו היה לוקח ספל קפה מתיישב ליד השולחן ומסביר לחבר לחברי ולי למה צריך לסגור את ארוחת הבוקר ואחר כך מדברים על זה ואה. והדבר היה חוזר פעמים רבות במעין ריטואל קבוע.

השאלה הבסיסית היא האם לנוכח השינויים הרבים שאנו עוברים, החברים מרגישים שיש להם אוזן קשבת במוסדות הקיבוץ.

דודו

*הוצאה לאור
כל מי שיש לו ציוץ פייסבוק מאזינה בקול התחתונה מתבקש לפנותו
לתאריך 2.8.10 לאחר מועד זה יתקם הציוץ לנזקקים.
לתאום נא לפנות לאבי או ליסא בלאפון 8721
אבי בן צבי - מרכז משק*

ב-30 באוגוסט, בקיץ הזה, מסתיים המפקד של מרצ לקראת הוועידה הארצית שתתקיים בסוף דצמבר השנה. בוועידה הזו יבחרו המוסדות החדשים של מרצ וכן הוועידה החדשה תבחר, בבוא העת, את נציגי המפלגה לכנסת.

בעוד שהסקרים מנבאים למרצ, נכון לעכשיו, בין 5-8 מקומות בכנסת הבאה ואולי אפילו יותר, הרי בהתחשב בעובדה שחברי הקיבוץ הארצי (לשעבר), כמעט שלא התפקדו, הסיכוי שייבחר קיבוצניק מטעם מרצ בכנסת הבאה, שואף לאפס.

בוועידה היוצאת היה לקיבוץ הארצי 17% מכלל חברי הוועידה, מה שאפשר לגיוס להיבחר ליו"ר המפלגה, להביס את רן כהן בפריימריס ולהיבחר לכנסת (ובכנסת לפני האחרונה נבחר, כזכור, גם אבו וילן).

כדי להתפקד, יש לשלם 60 ₪ מהתקציב של כל חבר ולמלא את טופס ההתפקדות. אני פונה בזאת, מעל דפי העלון, לכל החברים המזדהים עם מרצ ועם מאבקה לשלום ולצדק חברתי, שיתפקדו עכשיו. אולי עוד נוכל לשפר, במקצת, את התמונה העגומה הנוכחית.

בוועידה האזורית של מרצ, שהתקיימה בירושלים ב-18.07.2010, העליתי את הדרישה לדחות את מועד סיום המפקד עד סוף השנה, כדי לנצל את חודשי הסתיו וראשית החורף להתפקדות. לא נראה שבקשתי נענתה, מפני שקובעי העניינים בתוך מרצ, מעוניינים להחליש את הייצוג של הקיבוץ הארצי.

"אם אין אני לי מי לי". אם לא נושע את עצמנו – איש לא יושיענו ולא יספור אותנו מכאן ואילך. אז מי שאכפת לו, שיקום ויתפקד עכשיו. טפסים ניתן להשיג אצל דודו ואצלי.

בוועידה האזורית, שנערכה, כאמור בירושלים, נטלנו, דודו וגם אני, חלק פעיל בדיונים. הייתה חשיבות לכך, שחברינו לדרך מהעיר, ישמעו גם את הקיבוצניקים. תרמנו לדיון בעיקר בכך שהתייצבנו נגד התפיסות הקיצוניות הרווחות בקרב חלקים מסוימים בתוך מרצ, שגם אם הם מהווים מיעוט, הרי נזקם מרובה. מרצ תצליח להיאחז בציבור במידה משמעותית, אם תציג עמדות שישכנעו חלקים רחבים מהציבור הישראלי בצדקת דרכה. לנוכח ההתפוררות של מפלגת העבודה, המפנה ימינה של אהוד ברק, שהפך להיות נגרר של ביבי נתניהו ולנוכח החשיפה של העובדה, שמפלגת קדימה היא בעצם ליכוד רך, יש למרצ סיכויים טובים והגיעה השעה לממשם.

בדרך לוועידה האזורית סרנו לאוהל המחאה של משפחת שליט, הבאתי להם כשי ריבה מעשה ידי וכן תרומה נכבדה מכיסי, למימון מאבקם הצודק, נועם ואביבה שליט זקוקים מאד לכל עידוד וחיזוק, לנוכח סירובו של ראש הממשלה לשחרר את גלעד שליט ולמעשה לנוכח העובדה הברורה שביבי החליט להפקיר את גלעד לגורלו.

נחום שור.

האליין הבא של "קבוצת כפר מנחם" יופיע ערב ראש השנה תש"א.
החברים מולאנים אבטא את ציפיותיהם ואיחוליהם אלבי הקהילה שלנו השנה
הקפואה.

תוצה יהוצית

אל ידידי

יו"ר המועצה האזורית יואב - רני טריינין,

הכתוב על דפיו וענייניו מופנה אליך כראשון, כמו גם לאחרון מקבלי ההחלטות, שבמועצת יואב.
אנא קרא את הדפים בטרם תחליט לפח, או לדיון מעמיק.

תודה
משה סעידי

ונתחיל ברשימת אמנים ופסליהם, שנתרמו למוזיאון, משך שנת היותי אוצר המוזיאון כשבע שנים,

היצירות הובאו ונשארו ונתרמו במהלך תכניות חינוכיות של המוזיאון:

שבעה פסלי ברזל – ורדה רותם - תל אביב.

פסל מתכת, 6 מ' גובהו – ראובן שרף - חולדה.

פסל אבן – יונינה למדן - אורים.

הפסנתרן – פסל מתכת – אברמלה פלגי - שריד.

שלושה פסלי שיש – מאורי צו - עין שמר.

שלושה פסלי אבן – חן וינקלר - נתניה.

פסל מתכת – אוהל, מדרכה ופסנתר – מוטי מלר - יטבתה.

טורסו – ערום נשי – אדמה – שמוליק ליפשיץ – פלמחים.

המטרונום – שרה שטיינמיץ – רעננה.

פסל פוליאסטר – גניה גינדלמן – רמת פנקס.

פסל אבן – אריה ימבורג רבדים.

החנוכיה – מירים ברעם – כפר מנחם.

הקיר הקראמי – משואה לתקומה – משה סעידי – כפר מנחם.

קיר זכרון לנעורים שנקטפו בשואה בשער הכניסה.

ידידי – יו"ר המועצה האזורית,

לא יכולה להיות הוכחה ברורה יותר, מהרשימה הארוכה של מוצגים אומנותיים אלו, שהועמדו

בחצרו של המוזיאון, מתוך כוונה מוצהרת שעה, שעה, של עובדי המוזיאון – ליצור סביבה

חינוכית, אסתטית ואומנותית, בחצר של המוזיאון, עוד בטרם כניסה להיכליו. האמנים וצוות

המוזיאון חברו יחד ליצור אמת ברוכה זו – חינוך לאמנות.

והנה המוזיאון הופך להיות נטל כלכלי לתקציב המועצה ועולה הנושא והמושג – עלות- תועלת.

אכן, כך אמר מישחו במועצה – עלות-תועלת, כאילו מדובר בהנפקת מוצר תעשייתי. בשל תזה

שגויה זו הגענו גם לסגירתו של המוזיאון.

עלות- תועלת בחינוך, הדברים אינם מתקשרים ואינם רלוונטיים בהקשר זה, כי החינוך שווה

השקעה ללא הגבלה וזמן. והתועלת לא נראית מיד אחרי הדלת.

ידידי יו"ר המועצה היקרה לי,

אכן, את המוזיאון סגרתם בהחלטה שכותרתה – עלות – תועלת.

אנא, בדוק אם משוואה זו תקפה וסבירה, כאשר מ דובר בחינוך!

ו בוודאי בחינוך לאומנויות כמרכיב הכרחי, בדרך ארוכה לקבלת התוצאה, או בלשונכם **תועלת**.

סביבה חינוכית ואסתטית, שיצרנו משך שבע שנים, לפני סגירתו של המוזיאון, הייתה לנחלת

מאות תלמידים מהסביבה הקרובה והרחוקה, מדי עונה ושנה ובוודאי אזרחי המועצה, שפקדו את

המוזיאון וחצרו, גם בשעות שלא התנהלה פעילות חינוכית. אמנות חוצות זו שירתה גם אוכלוסיה

בוגרת, עוד בטרם הרחבה.

והנה – מצאתם שצריך לפנות את רחבת המוזיאון החינוכי ולסלק את הפיסול הסביבתי שנאסף ונתרם משך שבע שנים. ובעצם לעשות **קבורת חמור** למוזיאון השפלה.

יסביר נא לי ולאזרחי המועצה

מה הם מרכיבי החינוך לדעתכם במועצה? והאם אסטטיקה ואמנות הם חריגים ולא נכללים במרכיבי החינוך?

האם ילמדו אומנויות (אם ילמדו) אך ורק דרך הספרים הבלויים והאינטרנט, או אדרבא מהסביבה הפיזית העוטפת אותם, עם יצירות המלוות את החינוך והתלמידים יום יום שעה שעה במשך שנות הלימוד?

האם עדיף סילוק האוצר האמנותי הזה מחצרו של המוזיאון, שנהפך – רחמנא לצלן -, לאתר חינוכי, או טיפוחה של האמנות בסביבה חינוכית חדשה?

ידידי רני,

אין הסבר לחטוא ואינני משתומם.

אך – מבקש אני כאזרח שווה זכויות וחובות של המועצה, שאני גאה בה – להיפגש עם מערכת החינוך ומקבלי ההחלטות ולהסביר את עמדותי בנושא זה וגם להסביר, **שיש תועלת לעלות** **וההשקעה משתלמת.**

כאמן יצרתי רבות בתחום שילוב אומנויות – בבניה ובמיוחד חצר ומבני צבור במערכת החינוך. שירות אומנותי זה הפך אתר חינוכי למוזיאון מקומי, תחת ליווי צמוד ומועיל של המדור לעצוב חזותי של בתי הספר – משרד החינוך והתרבות- ירושלים
אך עתה, למרות שהפסלים בחלקם חזרו לסדנותיהם של היוצרים, אלה הנמצאים עדיין בקבוץ, ניתן לרכזם חזרה לאתר החינוכי החדש ואולי החזרנו חצי עטרה ליושנה.
ואגב עניין של בטיחות, ונדאליזם וכו'. נושא זה נשקל כל פעם שהעמדנו יצירה נוספת בחצר המוזיאון, כמו גם הזהרנו בשלט מאיר עיניים בכניסה למוזיאון ולמיטב זכרוני לא היו מקרים חריגים.

בתודה על ההקשבה

וממתין לטיפולך הנמרץ

בשמי ובשם אזרחים של המועצה, הכואבים.

בידידות – משה סעידי

העתקים: רכז חינוך מועצה, כאן יואב עיתון, מ.חינוך ותרבות ירושלים, בכפר מנחם עיתון, אוכמה אבירם

כתשובה למכתבו קבל משה סעידי את המכתב הבא מרני טריינין:

לידידי משה סעידי,

למשה שלום,

קבלתי אתמול את מכתבך ובהחלט נגע לליבי.

הפגשתי את הנוגעים בדבר במועצה והוברה לי שהעברת הפסלים נעשתה ע"י כפר מנחם, בהתאם להוראות אנשי הבטיחות שחייבים לאשר את המקום כבית ספר כתנאי לפתיחתו.

הנני מודע להערותיך והאכפתיות לנושא.

אורי מלול מנהל מחלקת החינוך יעמוד אתך בדברים ואנו מתכוונים לקיים פגישה בהקדם עם נציגי כפר מנחם להסדיר את הנושא כולו כראוי (כולל בחינת אפשרויות נוספות להעמיד את הפסלים במקום נכון וראוי ציבורית להנאתו של הציבור הרחב).

בברכה
רני טריינין
ראש המועצה

העתק: ורד בנארי – מנכ"לית המועצה
אורי מלול – מנהל מחלקת החינוך
יחיאל כהן – מ"מ מהנדס המועצה

*לאסתף ויחיעם בפכות חמות
להולצת הנכדה אלי
בת לשי וסיפיות.*

בקלפי ב-1010.7.2-1 הוחלט לקיים דיון חוזר בתנאי רשום הבעלות, תנאי ההשכרה וההורשה של דירות חברי קבוץ.

בפתיחת הדיון תמכו 48 חברים
התנגדו לפתיחת הדיון 36 חברים.

למזכירויות / הנהלות הקיבוצים ולחברים שלום.

**הנדון: נוהל טיפול מוסדות התנועה בפניות אישיות של חברי קיבוץ לסיוע
כפי שאושר במזכירות התנועה הקיבוצית**

1. התנועה הקיבוצית תהווה כתובת לחברי קיבוץ, הזקוקים לייעוץ או גם לסיוע, במצבים של קושי או מצוקה אישית – שאינו סיוע כספי ישיר. זאת בכפוף לנוהל הבא, בהתאם למפורט בדברי ההסבר ולפי הנושא או סוג הפניה (בקשת עזרה, תלונה, תביעה וכד').

קודם כל: פניה של החבר/ה לצוות פנימי בקיבוץ ו/או להנהלת הקיבוץ ;
רק לאחר מכן ובמידת הצורך - פניה של החבר/ה לאחת ממחלקות תנועה
(כגון מח' הפרט, המח' המשפטית, מח' אחרת בהתאם לענין והמוסד לגישור ולבוררות)

דברי הסבר:

א. **ככלל, עניינים פנימיים של חברי הקיבוץ אמורים למצוא פתרונם בתוך הקיבוץ**, בכלים הניהוליים והדמוקרטיים לפי החלטות הקיבוץ, תקנון הקיבוץ והדין. לעניין זה, מומלץ כי בכל קיבוץ ייבחר ויפעל צוות פנימי שתפקידו לטפל בבעיות הפרט, וזאת בנוסף למוסדות הניהוליים הרגילים.

ב. **ככלל, מח' הפרט בתנועה היא הכתובת לחבר אשר לדעתו ולהרגשתו עניינו אינו מטופל כהלכה על ידי הקיבוץ ומוסדותיו.**

מחלקת הפרט היא גוף מייעץ ומפשר, ובתור שכזה מגמתה להגיע לפתרון מוסכם של הבעיה עם הקיבוץ והחבר. מחלקת הפרט פועלת בשיתוף ותאום עם הנהלות הקיבוצים ועם הרכזים – מלווי הקיבוצים, המייצגים את התנועה ונמצאים בקשר הקבוע עם מזכירות / הנהלות הקיבוצים.

ג. **בעניינים ספציפיים** ניתן להיעזר במחלקות אחרות בתנועה כגון: קידום נשים, בריאות, חינוך וכיוצ"ב, לפי נסיבות העניין.

ד. **כאשר החבר (או גם הקיבוץ), זקוקים לייעוץ (ולא לייצוג) משפטי**, יעוץ כזה יינתן בחינם על ידי המחלקה המשפטית של התנועה. (יודגש כי יעוץ לחבר קיבוץ יינתן תמיד בידעית הנהלת הקיבוץ ו"הצד השני" – אם קיים כזה, ובשאיפה – לייעוץ משותף).

ה. **אם מגיעים - החבר והקיבוץ, למצב בו המחלוקת ביניהם מחייבת הכרעה**, מומלץ לפנות ל"מוסד לגישור ולבוררות של התנועה". לעניין זה, מומלץ כי הקיבוצים יקבעו בתקנונם חובת בוררות בפני מוסד זה.

2. לצרכים דחופים בנושאים אישיים חיוניים כגון – הצלת חיים – שאין ביכולת הקיבוץ לממנם ממקורותיו או מהקרון לעזרה הדדית שהקים למטרות מסוג זה, יוכל הקיבוץ לפנות לתנועה וזו תעשה כל שביכולתה לסייע לו בגיוס כספים ממקורות חוץ למימון צרכים אלה ככל שניתן.

3. ככלל יש לעמוד על כך, כי בכל ההליכים הננקטים יישמרו המעמד והזכויות של החבר, הקיבוץ והתנועה.

בברכה

זאב (ולולה) שור
מזכיר התנועה

**העתק: רכזים אזוריים
הקיבוצית**